

Amalie Hansen,

Skognes.

Så har Herren atter hentet en av sine herfra. Amalie Hansen, Skognes, fikk den 24. desember, etter at hun i de siste årene har vært meget skrøpelig og nedfor, flytte over med ham som sa: «Jeg går bort for å berede eder sted, og når jeg er gått bort og har beredt eder sted, kommer jeg igjen og vil take eder til meg for at også I skal være der hvor jeg er.»

Amalie var en av dem som i ynge år hadde tatt i mot ham, Jesus, og derved fått retten til å være Guds barn. Johs. 3,12. Og som barn i fars hus hadde hun under jordlivets skiftenda kår, fått bevart troen til hun nu 86 år gammel hadde fullendt løpet, og fikk legge av reisedrakten og flytte hjem. Det er dog noget å være barn av Gud, den evige fader. Og her på jorden ha ham til venn, som aldri sine forlater. Og så for evig være hjemme.

Så lenge kreftene tillot det, var hun alltid å se på møtene og det er med vedmot vi tenker på at hennes plass i blant oss er tom. Det er som disse eldre forbedere i bygda står som et vern om oss yngre, og vi føler oss liksom så mye fattigere når noen av dem hentes. Deres gode ord og faste håndtrykk var så ofte til oppmuntring. Men vi unner lykken ved å være nådd målet. De har tvettet sine kjortler og gjort dem hvite i Lammets blod. Derfor er de for Guds i trone. Mange av de eldre Guds ords forkynnere vil nok huske hjemmet hos Amalie og Gustav (mannen hennes som var flyttet noen år før.) Det vil også vi, deres naboer minnes. Ingen føler jo savnet slik som barna. Savnet etter en god mor, en mor som bad for sine. Å hvor det kan smerte når disse hjertebånd som knytter oss mennesker til hverandre må skjæres over. Det var alltid så godt å komme hjem, og vite at mor ventet og ønsket velkommen, nu blir det ikke mer.

Derfor Guds venner alle er rikdom som består. La meg kun dø og falle, meir himmel ei forgår. Den sol som sjelen fryder; min Jesus stråler fram. Og all min sang betyder at himlen er mitt hjem.

Salig er de som tvetter sine kjortler, så de må få rett til livsens tre, og gjennom portene komme inn i staden. Johs. åpenb. 22,14.

Nabo.